

متن پرسش

با عرض سلام: شبه ای درگیرم کرده در بحث وحدت شخصی وجود. اگر دو وجود موجود باشد هر یک حدی دارد که به عدم ختم می‌شود و بین آنها جدایی ناشی از عدم هست. حالا چون ما عدم نداریم چنین چیزی محال است و وجود یکپارچه هست و نهایی که ناشی از عدم باشد ندارد حال شبهه من این است که در هنگام تصور این موضوع ذهن ما جرمی را تصور می‌کند که از وسط با عدم تفکیک شده و این شبهه ایجاد می‌شود که موجود مجرد ازین قاعده برکنار است و استدلال فوق برای جسم است. به عبارت دیگر به نظرم می‌رسد که شبهه این کمونه در نظرم است چگونه می‌توان آن را حل نمود. ذهنم پرسش می‌کند که استدلال بالا در خصوص مادیات است و مجردات این استدلال را بر نمی‌تابد. اگر اینطور باشد ما می‌توانیم بینهایت موجود مجرد از سنخیت های گوناگون داشته باشیم که در کنار هم موجود باشند. و هر کدام ازلی و ابدی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با تأمل در مباحث «برهان صدیقین» و شرح صوتی آن بهتر می‌توانید جواب خود را بگیرید. مباحث و شرح صوتی آن روی سایت هست. موفق باشید